

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan svečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanja na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.
 Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska.
 Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.
 Upravnistihtvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

O položaji.

Na Dunaji izhajajoči „Politische Fragmente“ objavili so znamenit članek o sedanjem položaji, kateri prihaja iz peresa znamenitega diplomata, kakor trdi rečeni list. Mi se pač popolnem z njim ne strinjamo, a vendar hočemo njega misli priobčiti našim bralcem, ker je nekaj jedra vendar v njem. Pisatelj članka najprej omenja, da oficijozni listi, kateri ženejo največji hrup, ločijo politični in vojaški položaj. Drugi listi pa smešijo take trditve, češ, to vendar ni mogoče, da bi dve državi živeli mej soboj v prijateljstvu, pa vendar oboroževali se druga proti drugej. Po dosedanjih mejnarodnih navadah se kaj takega skoro ne dá tolmáčiti, a v novejšem času nas marsikaj presenetí, o čemer smo mislili, da ni mogoče. Več let je pa nekaj podobnega že v Evropi. Države, ki diplomatično najprijaznejše obdučujejo mej soboj ter so celo v najtesnejši politični zvezi, bijejo najstrožjo narodno-gospodarsko vojno mej soboj. Nekaj podobnega se je sedaj uprizorilo. Rusija ostane prijateljica svojim sosedom, a začenja vojaški oroževalni dvojoj. Do vojne, misli pisatelj članka, ne bode prišlo. Skušnje poslednje rusko-turške vojne neso take, da bi Rusija hrepenela po vojni. Tedaj so se Rusi vojevali že z bledečim polumescem, a sedaj bi se pa morali z dvema vojaškima državama prve vrste. Rusija je preveč prekanjena, da bi se spuščala v tako nevarnost. Prepričana je pa tudi, da je nobena druga vlast ne bode napala, ker dobro vé, da ponesrečena vojna Napoleona I. še vedno upliva na Evropo. Rusija visi kot črni oblak nad Evropo. Ne da bi začela boj, hoče vseh razmer kolikor se dá okoristiti se in kolikor mogoče družim škodovati. V tej poziciji je Rusija najnevarnejša in najstrašnejša, kar sama dobro vé. Vsa zgodovina to spričuje. Rusije ni naredilo velike junaštvo, temveč njena vztrajnost ter umetnost zvi-tega čakanja. Tako je že delal Peter Veliki, ki je znal utruditi Švede. Tako je bilo v bojih mej Avstrijo in Prusijo, od katerih je imela Rusija največ dobička. Kadar jej pa neso ugajale razmere v Evropi, se je umaknila ter razširjala se v Aziji, za kar se je Evropa premalo menila. Nakrat je zopet pre-

tila Evropi, ki je morala z njo računati. Evropa je pa sama uzrok, da je Rusija tako silna. Velika napaka je bila razdelitev Poljske, še večja pa, da se je Rusija vsprejela v sveto alijanco ter se tako poklicala v razsodišče kontinenta. Velika ni postala s svojo politično delavnostjo, temveč ker so jo drugi pustili. Tudi njeno ulogo, kot osvoboditeljica vzhodnih kristijanov, jej je olajšala Evropa. Knez Metternich se je jedini ustavljal, a se je moral s tem zadovoljiti, da so se novima državicama, Srbiji in Grškej, kolikor se dá določile ozke meje, ker ga druge države neso podpirale. Iz tega časa veruje Rusija, da ima izvršiti posebno svetovno misijo. Taka vera pa daje moč. Nobeni državi neče priznati pravice do jednake misije. Posebno je sovražna Avstriji, ki nema le istinitih interesov na Balkanu, ter jih poslednji dve desetletji tudi spoznava. Od tod tekovanje Rusije in Avstrije za upliv na Balkanu. Premodri ljudje izmislili so teorijo o delitvi upliva na Balkanu, po katerej naj bi se Avstrija brigala za zapadni, Rusija pa za vzhodni del Balkanskega poluotoka. Rusija pa o taki delitvi neče nič slišati. Njen protest se imenuje: Črna gora. Tožili bi tu zopet lahko preteklost. Avstrija je v največji nevarnosti rešila Črno goro, a le Rusija ima dobiček. Avstrija je že imela jednako borbo za interese. Tedaj ni šlo za Balkan, temveč za Italijo. Tedaj so tudi razdeljevali območje upliva, Milan se je štel v območje francoskega in Mantua ter Benesko v območje avstrijskega upliva. Kaj je nazadnje bilo iz tega, je znano. — Rusija ne bode nikdar priznala Avstriji nikacih pravic v orientu. Vojna bodočnosti je vsekako vojna mej Avstrijo in Rusijo, toda sedaj še ni čas za njo. Avstrija je eminentno mirovna država ter ne bode izzivala, Rusija bode pa še tudi čakala. Zbiranja vojakov na Poljskem je spreten „contrecoup“ proti tripelalijanci. Rusija je imela diplomatično poslednji čas vsakeršno nesrečo. V Bolgariji je doživela več blamaž in tudi, kar se tiče Francije, se je motila. Imela je tudi finančno škodo. Za vse to se sedaj hoče maščevati, zategadel je postavila dosti vojakov na mejo. Evropska mirovna liga je jako močna ter lahko postavi več milijonov vojakov na bojišče.

Vojaške priprave teh držav že sedaj toliko stojé, da že jedva zmagujejo bremena. Rusija pa ne stori proti Avstriji nič pozitivno sovražnega, toda pomnožuje vojake na meji. Po najnovejšem mejnarodnem pravu, sme vsaka država doma storiti kar hoče. Lahko podvoji, potroji ali podeseteri svojo vojsko, uvaja novo orožje, gradi trdnjave in je oborožuje, kakor se jej zdi. Zakaj bi Rusija ne smela poslati svojih kozakov na Vislo? To „diplomatično“ in „politično“ nikogar ne briga, je le vojaška zabava, ki pa sili, da tudi sosedne države premeste vojake. To stane mnogo denarja. Rusija baš to hoče, da bi sosedne države prav čutile težo svojega oklepa. Rusijo seveda to tudi nekaj stane, pa ne toliko kot druge države, ker zna vso stvar bolje urediti. Drugi morajo jako hiteti, in zategadel so stroški večji. Tako igranje z ognjem je sicer nevarno, toda Rusija se zanaša na to, da Avstrija in Nemčija ne želita vojne. Vsaka reč ima svoj konec, ravno tako bode ga ta igra imela. Čez nekaj tednov bodo zopet razorožili, ko bode že stvar stala nekaj milijonov ter napravila narodnemu gospodarstvu mnogo škode. „Politično prijateljstvo“ bode zmagalo „vojaško zabavo“ ter diplomati bodo ponosni, da so ohranili mir. Rusija bode zopet razorožila na mejah in vsa Evropa se bode oddahnila. Rusija pa tega ne bode storila, da bi poprej ne predložila svojega računa. Drnge države bodo pa račun molčé vsprejele. Račun bode — Bolgarija. Rusija bode zopet močnejša postala. Avstrijsko-ruske razmere se pa zategadel ne bodo zboljšale.

Pomenljivo je tudi, kar jo 10. t. m. brzojavil veliki knez Nikolaj Nikolajevič rumunskemu kralju še bolj pa kraljev odgovor. Brzojavka velicega kneza se glasi: „Danes ob deseti obletnici pada Plevne se je posvetil spomenik, kateri je postavil grenadirski voj svojim tovarišem. Grenadirji, ki so imeli čast, biti pod poveljstvom Vaše visokosti, izrekajo presrčno zdravico Vašemu velečastvu in Vašej hrabri vojski.“ Kralj je odgovoril: „Laskavo brzojavko Vaše cesarske visokosti dobil sem baš pri obedu, tako da sem mogel njeno vsebino objaviti častnikom, ki so bili okrog mene. Bili smo globoko ganjeni vsled tega dokaza blagovoljnega spominanja in pri-

LISTEK.

Otci in sinovi.

Roman.

Ruski spisal J. S. Turgenjev, preložil Ivan Gornik.

IX.

(Dalje.)

— Dovolite, Pavel Petrovič, dejal je Bazarov: vi torej spoštujete samega sebe in sedite križem roki; kaka korist od tega je za bien public? Vi ne bi spoštovali sebe, vendar bi delali.

Pavel Petrovič je obledel. — To je popolnoma drugo vprašanje. Meni se zdaj prav nič ne ljubi razjasnjevati, čemú sedim križem roki, kakor se vi blagovolite izražati. Jaz hočem le reči, da je aristokratizem — prinsip, a brez principov morejo v našem času živeti le nenravni ali neumni ljudje. Govoril sem to Arkadiju koj drugi dan po njegovem prihodu in zdaj ponavljam vam. Ali ni tako Nikolaj?

Nikolaj Petrovič je pokimal z glavo.

— Aristokratizem, liberelizem, progres, principi, govoril je mej tem Bazarov. Pomislimo, koliko inostranih in nepotrebnih besed. Ruskemu človeku niso prav nič potrebne.

— Kaj pa mu je potrebno, po vašem? Da bi vas poslušali, potem se nahajamo izven človekoljubja, izven njegovih zakonov. Moj Bog — logika zgodovine zahteva . . .

— Pa čemu nam ta logika? Tudi brez nje opravimo.

— Kako to?

— Tako pač je mislim, da vam ni treba prav nič logike za to, da si utaknete košček kruha v usta, kadar ste lačni. Čemu nam torej vse te abstrakcije?

Pavel Petrovič zamahnil je z rokama. — Potem vas ne razumem. Vi žalite ruski narod. Jaz ne razumem, kako je možno ne priznavati principov, pravil! Pod kakim uplivom pa vi delujete?

— Govoril sem vam že, striček, da mi ne priznavamo avtoritet, umešal se je Arkadij.

— Mi delujemo pod uplivom tega, kar spoznamo, da je koristno, rekel je Bazarov. — V sedanjem času je koristno najbolj z anikavanje — mi zanikavamo.

— Vse?

— Vse.

— Kako? ne samo umetnosti, pojezije . . . temveč tudi . . . strašno je izgovoriti . . .

— Vse, ponovil je z neizrazno pokojnostjo Bazarov.

Pavel Petrovič strmel je vanj. Tega ni pričakoval, Arkadij pa je zarudel od zadovoljstva.

Vender dovolite, začel je Nikolaj Petrovič, Vi vse zanikavate, ali, točneje izraženo, vi vse razrušate . . . Treba pa je vendar tudi zidati.

— To ni naša stvar . . . Najpreje je treba mesto izčistiti.

— Sočasni položaj naroda zahteva to, dostavil je Arkadij resno: — mi smo dolžni izpolniti te potrebe, mi nemamo pravice predavati se uzadovoljevanju osobnega egoizma.

Ta poslednja fraza vidno ni ugajala Bazarovu: dišala je po filozofiji, to je romantizmu, kajti Bazarov nazival je tudi filozofijo romantizem; vendar se mu ni zdelo potrebno ugovarjati svojemu mlademu učniku.

— Ne, ne! vskliknil je z nepričakovano gorečnostjo Pavel Petrovič: — jaz ne verujem, da poznate vi, gospoda, ruski narod, da ste vi zastopniki njegovih zahtevanj, njegovih stremeljenj! Ne ruski narod ni tak, kakeršnega si vi mislite. On sveto časti predanja, on je — patrijarhalen, on ne mora živeti brez vere . . .

(Dalje prih.)

jateljstvo ter pili smo na zdravje Vaše carske visokosti, našega hrabrega vrhovnega poveljnika. Presrčno se zahvaljujem vrlim grenadirjem, da se spominjajo njih bivšega poveljnika in njih rumunskih tovarišev, ki so z njimi delili slavo in nevarnosti pri Plevni. Moja vojska pridružuje se s celim srcem mojim gorečim željem za Vašo carsko visokost in junaško vojsko.

Iz deželnih zborov.

Deželni zbor kranjski.

(VI. seja dne 16. decembra leta 1887.)

(Konec.)

Poslanec Šuklje pravi, da se Dežmanovo obnašanje ne strinja z načeli dostojnosti, kajti napadel je moža deželnega uradnika, ki danes ni navzočen in se ne more zagovarjati. Ako je vodja pisal, da da je malo učencev, se je prenaljil, kajti pokazalo se je pozneje, da njih je prišlo že precejšnje število. Sploh pa se ni nikdar mislilo delavati za boljše kmetijstvo in vinarstvo toliko po učencih, kakor po avtopsiji. Znosil se je g. Dežman tudi nad vodjo Dolencem, da je slab pedagog. Govornik je imel priliko, se o tem seznaniti, ker je imel dva svaka v šoli, a reči mora, da je vodja strog, a dober pedagog. Da je kritikoval vodja Dolenc Goriško kmetijsko šolo, to je le strokovnjašk prepričanje, kakeršni so navadni po raznih časnikih mej profesorji vseučilišč in srednjih šol.

Dežman je trdil, da ni vodja Dolenc dober pedagog, še slabši pa je Dežman sam, ker napada pred vsem občinstvom učitelja in vodjo, ko bi vendar znati moral, da ne gre brez uzroka koga grditi. Sploh pa ima vodja Dolenc dosti posla, da opravlja posestvo 68 oral in vsi napadi Dežmanovi so jalovi in le obžalovati je, da je grdil tako brezobzirno in neresnično zasluženega deželnega uradnika.

Dežman replikuje, češ, da nema nikakih antipacij do Slovencev (Smeh) in da je že šestokrat dokazal, kako ceni njih napore na raznih poljih. (Smeh.) A to pravico si mora varovati, da govori o nedostatkih, ki se gode pri deželnih napravah. Če je pa vodja Dolenc res tako izvrsten pedagog kakor se trdi, potem tretjega učitelja pač treba ni.

Poročevalec dr. Poklukar pravi, da je iz Dežmana govorila le strast, kajti videlo se je, kako je mahal z rokami okrog sebe, kar miren človek ne stori. Ako je imel Dežman kake pomisleke proti vodji Dolencu, naj bi bil v deželnem odboru nasvetoval, naj se prične proti njemu preiskava, a na tak način se znositi v javni seji nad zaslužnim uradnikom pa nikakor ne gre. Če Dežman trdi, ako je Dolenc dober pedagog, čemu treba potem tretje učne moči, kaj pač poreče, ko bi se obrnilo to na njegovo osebo. Tudi Dežman je izvrsten kustos Rudolfinuma, a ne bi bil zadovoljen, da se mu zaradi tega odzame preparator in druge pomočne sile.

Poljedelsko ministerstvo, ki je dalo lepo podporo za napravo te šole, ima pravico v učni program šole segati in ono zahteva pouk tudi v predmetih ljudske šole, to pa ni stvar ne vodje, ne adjunkta, ker imata drugzega posla dovolj, zatorej je treba tretjega učitelja.

Pri glasovanju se vsprejme nasvet, da se nastavi tretji učitelj. Proti glasujejo le nemški poslanci. Proračun se potem odobri in vsprejme tudi resolucija poslanca Pfeifer-ja, potom pa se seja sklene.

(VII. seja dne 20. decembra 1887. leta)

(Konec.)

Poslanec dr. Sterbene poroča za odsek za letno poročilo deželnega odbora o § 1. Sklenjeni zakoni. Od deželnega zbora predloženi zakoni in sklepi so bili potrjeni, le za Vipavo in Vrhpolje nasvetovana naklada od piva ni bila potrjena, § 1. se na znanje vzame, § a. govori o davkih. § 2. govori o davkih. L. 1886. so znašali davki na Kranjskem: zemljiški 631.554 gld., bišno najemniški 209.125 gld., hišnorazredni davek 136.890, pridobnina 138.467, dohodnina 315.110 gld., pridobnina od krošnjarstva 8849 gld., torej vsi neposredni davki 1.520.511 gld., deželne priklade 633.096 gld., doklade okrajnih blagajnic 169.887 gld., donesek kupčijske zbornice 4579 gld., vse priklade 971.313 gld. Kranjska dežela je torej plačala l. 1886. na direktnih davkih s prikladami **2.491.824 gld.** § 6. govori o občilih in se na znanje vzame. § 7. poroča o deželnih zavodih in zakladih, o botnišnici in prisilni delavnici.

Poslanec Luckmann obrne se proti odloku mestnega magistrata, kateri se brani, v slučaju kolere vsprejemati obolele prisiljence v mestno bolnico za kolero.

Poslane Grasselli ugovarja, da mesto ne more biti siljeno, sprejemati obolele prisiljence v svojo bolnico.

Poslanec Kavčič graja, da so v prisilni delavnici samo nemški napisi. Pohvaliti se mora posebno oskrbnika prisilne delavnice, kateri ne le, da skrbi za red v tem zavodu, temveč tudi za povišanje dohodkov v korist deželi. Nasvetuje, da se pohvali in priznanje izreče oskrbniku prisilne delavnice. Poročevalec podpira predlog, ki je bil soglasno vsprejet.

Poslanec Murnik poroča imenom občinskega odseka o zakonu, s kojim se prenamejajo §§ 78, 79 in 81. občinskega reda z dne 17. febr. 1866., in deželni zakon z dne 5. jan. 1882.

Tukaj bilo je nekoliko stvarnega razločka mej vladno predlogo in nasvetom občinskega odseka. Po določbi deželnega zakona z dne 5. jan. 1882. smeje se se namreč priklade, katere presegajo 15% direktnih davkov ali užitnine, dovoliti se s privolitvijo deželnega odbora; za priklade pa nad 50% direktnega davka ali 30% užitnine trebalo je že deželnega zakona. Sedaj je vlada nameravala tako spremembo, da odslej sploh ne bode več treba v to svrhu deželnih zakonov, temveč le dovolitve od strani deželnega zastopa in Najvišjega potrdila; z druge strani pa je vlada zahtevala pri vseh prikladah nad 15% ne le privolitve deželnega odbora, temveč tudi pritrditev deželnega političnega oblastva. Jasno je, da se s tem v jednem oziru razširja področje avtonomnih oblastev, v drugem pa zopet krči, ker se deželnemu odboru jemlje nekaj, kar mu je dosihmal že pristajalo. Občinski odsek predrugičil je torej vladno predlogo v tem zmislu, da nastopi pravica deželnega političnega oblastva stoprav pri prikladah mej 50—100% pravega davka. Priklade pa mej 15—50% direktne davščine, oziroma mej 15—30% užitnine zavisne ne bodo le od dovolitve deželnega odbora.

V podrobni debati se oglasi poslanec dr. Papež in prellaga stilistično izpremembo glede I. člena.

Po kratki kontroverzi mej poslancem dr. Papežem in baronom Schweglom in deželnim glavarjem, ki se tičejo formalne obravnave te postave v odseku, preide se, ko poročevalec dr. Papežem nasvetu ni ugovarjal, na § 78., kjer želi baron Schwegel, da se tudi druge stvari, ki so v trgovskem prometu, ne podvržejo nakladi užitninskega davka.

Druge določbe vsprejmo se brez ugovora in koncem vez zakon z jedino po dr. Papeži nasvetovano izpremembo I. Člena, ki se sedaj glasi:

I.

„Zakon z dne 5. januarja 1882., dež. zak. št. 8, je razveljaven in so §§ 78., 79. in 81. občinskega reda za Kranjsko z dne 17. februarja 1866., dež. zak. št. 2, prenamejeni in se odslej glasé tako.“

Zadnja točka dnevnega reda je ustno poročilo finančnega odseka o prošnji društva za varstvo avstrijskega vinarstva za podporo, kjer nasvetuje poročevalec Klun, da se podeli podpore 50 gld. iz deželnokulturnega zaklada, ker se soglasno vsprejme.

Potem sklene predsednik sejo in naznani prihodnjo na četrtek 22 t. m.

Deželni zbor goriški

(VII. seja 20. decembra ob 5. uri zvečer.)

Potrdi se zapisnik poprejšnje seje.

Deželni glavar naznani naslednji predlog:

Izvoli naj se odsek 7 udov, ki naj temeljito pretrese in stavi z razlogi podprte predloge o tem, kako bi deželni zbor poknežene grofije goriške in gradiške o izpolnjenem štiridesetem letu slavnega vladanja Njegovega cesarskega in kraljevega apostolskega Velečastva Franca Josipa I. izrazil svojo pokornost s takimi pojavi, ki morejo svečano naznanjati srčna voščila, podedovano zvestobo, udanost, spoštovanje in hvaležnost, katero izpovedata svojemu presvetlemu cesarju neomahljivi ljudstvi te poknežene grofije in z njima iskreno udani deželni zbor.

Ta predlog je podpisan od vseh poslancev in se vzame koj v nujno razpravo.

Poslanec dr. Pajer ga utemeljuje v imenu italijanskih poslancev s kratkimi, a presrčnimi besedami. Za njim čita poslanec dr. Gregorčič v

imenu vseh svojih tovarišev slov. narodnost naslednjo utemeljitev:

Visoka zbornica!

Ni je države, ki bi se ponašala s tako zvestobo narodov, kakor je avstrijsko cesarstvo, in ni je vladajoče hiše, ki bi bila s tako tesnimi vezmi vezana s svojimi narodi, kakor je preslavna Habsburška dinastija. Pogosto ponudi se prilika v širnem cesarstvu, da raznojezični narodi izražajo svojo lojalnost do najviše vladarske hiše, in nikoli se ne prigodi, da bi narodi ne opazili take prilike, ali da bi je ne porabili v javno in dostojno pričevanje svoje neomahljive udanosti do cesarskega prestola. Skoro je reči, da takih prilik je pre malo, ker komaj dajejo dovolj oauduška unetosti in ljubezni, ki naudušuje avstrijske narode do njihovega Gospodarja.

Tudi poknežena grofija goriška in gradiška je presunjena spoštovanja in udanosti do presvetlega Vladarja in tekmuje z vsaktero drugo deželo, kedar koli ima priliko izraziti svojemu Gospodu mišljenje in čute, katerih je polna. Zgodovina prejšnjih časov in zadnjih let nam očitno pričuje, kako se je naša mala, a zanimiva dežela izkazovala o vsaki prigodi kot vredna, da se šteje mej najzvestejšimi pokrajini širnega cesarstva, mej najudanejšimi presvetlemu Vladarju.

Naravno je torej, da o tej slovesni priložnosti, ko izpolni Nj. Vel. presv. cesar Fran Josip I. štirideseto leto svojega slavnega vladanja, ne more ostati mirno srce, ki gori vroče ljubezni do Najvišjega gospoda, temveč, da išče pota, po katerem bi izjavilo to, kar ga vznemiruje v najglobokejšem dnu. Iz te povsem lojalne nemirnosti izvira predlog, ki mi ga je čast utemeljevati, ali bolje opisovati kajti temelj predlogu zasajen je globoko v srce vsem častivrednim go-spodom in narodom, katere zastopajo v ti visoki zbornici.

Ali kakor se v življenji včasih najslajše veselje po nepotrebnem kali, tako je tudi našemu državljanškemu veselju primešan pelin, napravljen iz neopravičenega sumničenja, iz zle volje.

Znano je, da pred nekaterimi dnevi so izdali škofije cerkvene pokrajine goriške skupen pastirski list ter objavili ga v Dunajskem „Vaterlandu“. Deželnih poslancev naloga ni, niti ne more biti, preiskovati, kak namen je višje pastirje vodil pri njega sestavi: Tudi jim ne pristojta kot vernim katolikom, ki v škofih spoštujejo svoje višje dušne pastirje, soditi o tem, ali je bil list umesten in previden. To vedó najbolje škofje sami, ki pravijo o svojem listu, da bodo dajali jedenkrat natančen odgovor o svojem delovanju.

Ali kot izvoljeni narodovi zastopniki morajo svoj glas odločno povzdigniti in slovesno oporekati proti trditvam in zaključkom, katere izvaja iz omenjenega lista mnogoštevilno časnistvo, avstrijsko in neavstrijsko, v nezaslužen in krivično žaljenje in poniževanje jednega naroda, bivajočega v pokneženi grofiji goriški in gradiški.

Kot narodovi zastopniki bivajo poslanci mej slovenskim narodom ter poznajo njegove potrebe in težnje. Vedó, da narod je ubožen in preziran, pa poln naravnih vrlin, ter da po svojih skromnih močeh si prizadeva, zboljšati si svoje gmotno stanje in pospeti se do višje omike, kar se mu je posebno v zadnjem oziru že dokaj posrečilo. Žal, da okoliščine, v katerih živi, mu neso povsem ugodne. Načrti skrivnih družb, obrnjeni proti Avstriji, kot katoliški državi, in proti Habsburški vladajoči hiši kot katoliški rodovini, zahtevajo, naj se ta narod razglašá kot nezanesljiv in državi nevaren.

Narod to vé, pa se ne gane v svoji zvestobi do države, dobro vedó, da Avstrija in njeni narodi so prebili še večje težave in da prebijejo tudi te. Oklepajoči se katoliške vere in svoje duhovščine, vidita goriška naroda v Avstriji svojo domovino, v avstrijskih vladarjih svoje gospodarje, v Nj. Vel. presvetlem cesarju Franu Josipu I. svojega dobrotljivega očeta. Za Avstrijo in njene vladarje sta goriška naroda vedno stala in svojo kri prelivala; za njo bosta tudi še dalje trpela po gaslu: Vse za vero, dom, cesarja! V zvezi s svojo duhovščino in zvest katoliški veri bo Goričan trden branik Avstriji, ki se bo dal streti, pa ne premakniti. Deželna naroda spoštujeta v svojem vladarju maziljenca po milosti božji; zato sta mu zvesta in udana zaradi vesti in ne zaradi koristi in oportunitete.

Vse drugače opisujejo mnogi časniki, opiraje se na omenjeni pastirski list škofov goriško-cerkvene pokrajine, razmere mej Slovenci, in tedaj tudi mej

onimi, ki živé v pokneženi grofiji goriški in gradiški. Po njih poročilih bi se javilo mej Slovenci neko gibanje proti cerkvenim določbam, proti katoliški veri in proti Avstriji, tako da Slovenci bi ne bili ni konservativni, ni katoliki, ni Avstrijci. Da bi to dokazali, sklicujejo se na neke izjave, priobčene v listu zunaj Goriške, katere je obsodil ves slovenski narod, vsi njegovi listi, posebe še naš domači slovenski list in celo lastništvo obtoženega lista. A vsa ta javna oporekanja in obsojanja nič ne pomagajo; nasprotniki slovenskega imena se delajo slepe in gluhe za to, kar jim ne ugaja, ter z nenasitljivo slastjo glodajo kost, katero jim je vrgel pod noge dopisnik iz tujine.

Od takih hudih obrekovanj se zastopniki naroda v pokneženi grofiji goriški in gradiški s studom obračajo; slovesno in glasno oporekajo z vsemi močmi svoje duše proti takim očitanjem, naj prihajajo od koderkoli, ter so trdno prepričani, da višji duhovni pastirji neso nameravali v svojem listu to reči, kar omenjeni časniki iz njega izvajajo. Slovenski deželni zastopniki trdijo in jamčijo proti vsakateremu, da gibanje, kakeršno opisujejo imenovani listi, je glede goriške dežele popolnem izmišljeno, navlašč izumljeno od ljudij, ki nadlegujejo dubovske in svetne kroge, da bi Slovence očrnili, ter zmanjšali, ako mogoče, prepričanje in zaupanje v njih zvestobo na najvišjem mestu. Ali kljub temu ovajanju ostanemo zvesti, naj se zaganjajo v nas vse sovražne sile, zvestobe naše ne omajejo. „Hrast se omaje in hrib, zvestoba Slovincu ne gane“.

Deželni poslanci zastavijo svojo besedo in svojo čast, da goriška naroda se nesta spremenila v spoštovanji in zvestobi do presvetlega vladarja in cesarske rodovine, da še vedno gorita one ljubezni in udanosti, s katero sta slovesno in naudušeno sprejemala leta 1882. Nj. Vel. presvetlega cesarja Franca Josipa I. od Predela do Trsta.

Pod avstrijskim orlom preživela sta že 400 let; pod njim se bota bojevala, dokler bo Avstrija stala, do konca dnij. Zvestobe do presvetlega vladarja Frana Josipa I. in do Njegove preslavne vladajoče hiše si ne pustita trgati iz srca, pa tudi ne sumničiti od nobene strani.

Ker bode vsprejem stavljenega predloga le javna in slovesna potrditev te neomahljive udanosti in neomajene zvestobe goriških narodov do države in prestola, zato menim, da mi ni treba predloga dalje utemeljevati, temveč prosim visoko zbornico, naj ga vsprejme s takim soglasjem, ki bo izraz soglasja mej goriškima narodoma ter mej tema in skupno državo, slavno Avstrijo.

Samo to naj še dostavim, da pričujočo utemeljitev sem izjavil po dogovoru in v imenu vseh slovenskih deželnih poslancev.

Na to so na predsednikovo vabilo poslanci ustali v znamenje slovesnega vsprejema stavljenega predloga.

V odsek so zbrani: dr. Pajer, Dottori, baron Ritter, vitez dr. Tonkli, dr. Gregorčič, Ivančič, dr. Maurovich. Zadnji je izbran predsednikom. (Dalje prih.)

Deželni zbor istrski.

(V. seja dne 7. decembra 1887. leta.)
(Dalje.)

Poslanec g. DeFranceschi odvrne na to, da ve čina ni razumela, kar je govoril zastopnik dr. Volarič, ter predlaga konec debate, katere predlog ve čina tudi sprejme.

Referent g. Campitelli omenja na to v jako razjarjenem govoru, da g. dr. Volarič zastopa istrsko a ne hrvatsko občinstvo, da torej nikakor nema pravice poudarjati narodnosti ter posluživati se vsled tega hrvaščine. Mi smo tukaj vsi zastopniki zemlje mešane narodnosti. Pravi, da je otok Krk jako lep otok, ali obžalovanja vredno je, da v deželnem zboru ni dobro zastopan, kajti ima poslanec moža moža, kateri ne zna ali neče znati jezika večine. Obžaluje, da hodijo nekateri gospodje v dež. zbor, ne da bi zastopali interese Istre, ampak interese zunaj Istre ležeče. (Smeh na levisi.) Na to pobija posamezne opazke g. Volariča glede proračuna na svojo način.

Gosp. zastopnik Volarič prosi, da sme spregovoriti v obrambo osobnih interesov, katere je izustil poslanec g. Campitelli, ali predsednik mu ne dopusti poudarjajoč, da po hišnem redu po zaključenej razpravi nema nobeden poslanec več govoriti. Večina je na to obračun za leto 1886. vsprejela.

Po prečitanju 2. točke dnevnega reda, proračuna desetine za l. 1888. spregovori g. zastopnik dr. Laginja italijanski: „Odrekam se pravice rabiti pri tej priliki svoj materin jezik in to radi tega, da nikdo ne bode mogel očitati, da ga obtožujemo v jeziku, njemu nerazumljivem, vendar pa hočem vsaj to le kratko izjavo v svojem jeziku dati. (Proti predsedniku.) Srčno mi je žal, da presv. g. predsednik ne priznava ali neče priznavati, da je jezik, katerega govorimo mi, pravi istrski jezik. (Burni „Živio“ na levisi). Nadaljuje potem zopet italijanski, da ne bode glasoval za vsprejem proračuna zemljiške odveze, ker je še vedno sestavljen po načelih, proti kojim se manjina že več let bojuje. Od strani večine se je opravičevalo zanemarjenje uterjevanja nekaj s tem, da so bile slabe letine, nekaj pa, da se davkarije za to stvar niso dosti zavzemale.

V prvem slučaju morali bi se upniki zadovoljiti s zmanjšanjem dolga, v drugem slučaju pa bi bilo prav, da država jeden del svojega zanemarjenja plača s popustom dolga. Govornik je prejšnja leta trdil, da odvezni dolg ne uživa prioritete pred privatnimi intabuliranimi tražbami. Večina se je ustavljala; ako ima večina prav, tedaj se vsi troški za intabulacijo odveč. Terjanje bi moralo biti razmerno pri vseh davkarskih okrožjih, ne pa tako, da plačajo nekateri dolžniki tudi kapital, drugi pa še obresti ne, tako da se skupni dolg prav za prav preveč počasi zmanjšuje. Posebno razlaže velike stroške uprave tega fonda, katerega stroške bi prav za prav moral nositi pokrajinski fond, ker po izjavi g. poročevalca tako sijajno stoji.

Dokazuje, kako v razmeri letne vsote dohodka in stroškov uprava te zaklade v Istri stane 30 in večkrat več, kakor v nekaterih drugih deželah države in to kljub temu, da so sedanji vodje večine, kakor dra. Campitelli in Amoroso še l. 1873. obe čali dokončanje likvidacije in zmanjšanje stroškov tega fonda s tem, da se povečajo plače in da se ustanove nova mesta pri pokrajinskih službah.

Dokazi g. govornika spravili so večino v veliko zadrego in to že od početka, ko je g. Laginja dokazal, da je račun celo v številkah pogrešen. — Potem spregovori zastopnik g. Gambini in poskuša pobiti dokaze g. predgovornika, kar pa stvarno doseči ni mogel. Zato se je obrnil na manjšino, da je nelojalna in da agituje z nedovoljenimi sredstvi. Razumeva se samo ob sebi, da jednaki napadi pri Poškem občinstvu vsekdar najdejo odziva.

Zastopnik dr. Laginja odgovarja povse kratko dr. Gambiniju, veleč, da je govoril stvarno, nerazaljivo in razsojal stvari po pravici in lastnej dolžnosti. Noben človek ni nepogrešljiv in tudi članovi deželnega odbora ne. Gambini bi moral govornika stvarno pobijati, ako to more, namesto tega pa vsaj druga polovica njegovega govora ne spada na stvar, katera se razpravlja.

Zastopnik Gambini na to še bolj poudarja nelojalnost manjšine in širjenje agitacije.

(Živo odobravanje na galeriji; predsednik opominja.) (Konec prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 21. decembra.

Nemški listi se vedno pritožujejo, da se v nemških okrajih na Češkem snujejo češke šole, za nemške se pa ne skrbi v čeških okrajih. Kako neutemeljene so te pritožbe, nam doka zuje poročilo češkega deželnega odbora o ljudskem šolstvu. Iz tega poročila je razvidno, da je v čeških krajih 111 nemških meščanskih in ljudskih šol, v nemških okrajih pa le 56 čeških ljudskih šol. Zopet nov dokaz, kako neutemeljene so vesti o zatiranju Nemcev na Češkem.

Solnograški deželni zbor je sklenil resolucije, da bi se omejilo krošnjarstvo, zlasti pa kolportaža z brezverskimi in nenavnimi knjigami ter se s pametnim zakonodajstvom zabranilo razkosovanje posestev.

Vnanje države.

Nek Dunajski list je prinesel vest, da je v Peterburgu buknil ustanek ter je več mrtvih in ranjenih. Ranjen da je celo ruski car. Praviti ni treba, da je vest izmišljena. Židovski listi so itak vedno prenapolnjeni z lažljivimi vestmi o Rusiji. Pred nekaterimi meseci so pisali vedno o atentatih na carja in ruske državnike, sedaj so pa začeli o nemirih. S tem delajo zase reklamo, ker je znano, da nekateri radi beró take senzačne vesti.

Bolgarsko narodno sebranje se bode zaključilo 27. t. m. Poprej bode rešilo budget, načrt zakona o monopolu soli in o mirovnih sodiščih. Po-

slednji čas se zborovanje mirneje vrši, ker Mantov ne ruje več proti vladi. Karavelovci in Cankovci se ne udeležujejo dosti sej, ker se njih glas itak ne posluša.

Iz Aten prihaja poročilo, ki se malo ujema z dosedanjimi izvestji. Dosedaj se je vedno trdilo, da stoji grška vlada trdno. Sedaj se pa javlja, da so bile pri volitvi župana v Atenah velike demonstracije proti vladi. Voljen je opozicionalec, urednik Timoleon Philimon županom. Ministerstvo Trikupsovo bode kmalu palo in pride zopet Delijanis na krmilo.

Italijanska vlada je prepovedala slavnost, katero so nameravala prirediti italijanska radikalna društva in policiji naročila, da naj vsake demonstracije zabrani. V Milanu so več osob zaprli, ker so širile oklice, v katerih se narod pozivlje, da se z demonstracijami spominja Oberdanka.

Francoska vlada ima velike neprijetnosti s Pariškim mestnim zastopom, v katerem sede sami radikali. Največja težava je pa, da si vlada tudi z razpustom nič pomagati ne more. Pri novih volitvah bi bili zopet voljeni prejšnji mestni odborniki. Pariški mestni zbor hoče, da bi bil v mestnih zadevah popolnem nezavisen od vlade. Taka moč se mu pa dati ne more, ker bi potem mestni očetje snovali razne revolucije. V mestu bi vlada kmalu ne imela nič zapovedovati, ker v tako velikem mestu kot je Pariz se marsikaj lahko subsumuja pod mestne zadeve. Ko bi v mestnem zboru ne sedeli revolucionarni elementi, bi se njega okrog že razširil, a tako bi se pa država spravila v nevarnost.

Domače stvari.

— (Dnevni red VIII. seje deželnega zbora kranjskega) v Ljubljani dne 22. decembra 1887 ob 10. uri dopoldne. 1. Branje zapisnika VII. deželnozborske seje dne 20. decembra 1887. 2. Naznanila deželnozborskega predsedstva. 3. Priloga 58. Poročilo finančnega odseka o proračunu normalno-šolskega zaklada za leto 1888. 4. Ustno poročilo upravnega odseka o prošnji pedagoškega društva v Krškem za preuredbo nekaterih določeb deželnih šolskih zakonov. 5. Ustno poročilo upravnega odseka o prošnji županstva Loški potok za uvrstjenje ondotne okrajne ceste mej deželne ceste oziroma za podporo. 6. Ustno poročilo odseka za letno poročilo o letnem poročilu deželnega odbora, in sicer o: §. 3, deželno-kulturne in zdravstvene zadeve; §. 5, o glavni bilanci mestnega posojila Ljubljanskega za l. 1886.

— (Deželni zbor kranjski) imel bode jutri zadnjo sejo pred prazniki.

— (K jubileju cesarjevega vladanja.) Okrajni šolski svet Logaški razposlal je vsem šolskim vodstvom v okrajih okrožnico, v kateri se nasvetuje, kako bi se mogel praznovati jubilej cesarjevega vladanja, da bi se ujemalo z Najvišjo intencijo. Vsebino okrožnice priobčimo jutri.

— (Osobne vesti.) Kanonik in starosta stolnega kapitela v Trstu, g. Ivan Dukič imenovan je stolnim skolastrom, stolni dekan v Kopru, g. Peter Sinčič, kanonikom stolnega kapitela Tržaškega. — Poštni nadkontrolor Teodor Hoffman v Gradci imenovan je višjim poštnim oskrbnikom v Celovci. — Josip Jurinka imenovan je strokovnim učiteljem rezbarije na državni obrtni šoli v Gradci.

— (Umrli) je danes zjutraj ob 1/4. uri v 68. letu svoje dobe g. Josip Bernard, steklar in posestnik v Ljubljani za mrtvoudom.

— (Topničarsko strelišče na Ptujskem polji) se je opustilo, ker je posestnik graščine Ebensfeld, baron Dunay, preveč zahteval. Občine Hajdin, Cirkovec in Št. Janž poslale so v tej zadevi peticijo na deželni zbor, naj se pri vladi za strelišče potegne. Deželni odbor štajerski je po dež. zbora nalogu to tudi storil, a državno vojno ministerstvo je odvrnilo, da se strelišče na Ptujskem polji ne jemlje več v poštev, ker so že letos dotične topničarske vaje bile na strelišči pri Krškem, Strelišče na Ptujskem polji je s tem definitivno odpravljeno.

— (Iz Zagreba) došel nam je včeraj telegram o izvrstnem članku, ki ga je priobčil „Obzor“ pod naslovom „Sinovi otcu“. Velecenjeni gospod dopošiljatelj naj nam ne šteje v zlo, da razen končnih besed „Slava Hrvatom!“ ostale vsebine ne tiskamo, da se tako izognemo konfiskaciji.

— (Iz Frankobroda ob Menu), torej iz srca blažene Nemčije se javlja, (glej „N. Fr. Presse“ št. 8376 z dne 20. t. m.), da so ondu nezreli mladiči onesnažili pesnika in pisatelja Börneja spomenik. To je v malo letih že tretjikrat in zaradi

tega se že misli, premestiti spomenik v mestno knjižnico. Nikomur pa še ni v glavo palo, zaradi teh atentatov grditi in opravljati vse prebivalstvo, kar vsekakor svedoči, kolika je razlika mej Frankobrodskimi čistokrvnimi in pa mej našimi talmi-Nemci.

— (Vabilo) k najstaremu rednemu občnemu zboru čitalnice v Šiški, dne 26. decembra 1887 (praznik sv. Štefana) ob pol 3. uri popoldan v novih čitalničnih prostorih v J. Knezovi prej Pospihalovi hiši (I. nadstropje). Dnevni red: 1. Nagovor prvomestnika. 2. Poročilo tajnika. 3. Poročilo blagajnika. 4. Poročilo knjižničarja. 5. Volitev odbora; a) prvomestnika, b) blagajnika, c) 6 odbornikov. 6. Posamezni predlogi.

— (Vreme.) Snežena odeja, ki je pokrila zemljo, prinesla nam je tudi mraz in danes je bilo vse zmrznjeno, kar nam je v prijetno premembo proti dosedanemu blatu.

— (Naš rojak dr. Josip Zhishman,) profesor cerkvenega prava na vseučilišču na Dunaji, je ravno izdal svojo najnovejšo razpravo pod naslovom: „Das stifterrecht [Ἡ κληρονομία δικαίου] in der morgenländischen kirche“. Vel. 8°. (VI, 105 str.) Na Dunaji 1888, Hölder.

— (Logaritemsko-trigonometrijska priročna knjiga,) katero je spisal sloveči naš Vega, je zdaj v 70. izdaji na svetlo prišla. Naslov jej je: „Logarithmisch-trigonometrisches handbuch. Neue vollständig durchgesehene und erweiterte stereotypausgabe, bearbeitet von Dr. C. Bremiker. 70. auflage von prof. dirig. F. Tietjen“. Vel. 8°. (XXVIII, 575 str.) Berlin 1888, Weidmann.

— (O nemškem prevodu indijskega igrokaza „Pārvati-ina svatba“,) Trst 1886, ki ga je izdelal naš indolog g. dr. K. Glaser, čitamo v „Mittheilungen der anthropologischen gesellschaft in Wien“ (XVII, 30 str.) jako pohvalno poročilo.

— (Gluhomutec in nja obrazovanje), z navodom, kako gluhoneme otroke doma izrežati in v domači šoli poučevati. Spisal Janez Koprivnik, c. kr. vadnični učitelj v Mariboru. Ponatis iz „Popotnika“. Cena 35 kr. Maribor 1888. Založil spisatelj. — Tisk tiskarne sv. Cirila v Mariboru. 55 str. Tu je naslov knjižici, ki v lahko umevnem jeziku razpravlja gluhonemost, nje uzroke, način, kako se gluhonemi poučujejo ter sploh daje starišem in učiteljem mnogo dobrih navodov in migljajev. Knjižica je priporočila vredna in se dobiva pri spisatelji v Mariboru. Za poštnino naj se priloži 5 kr.

— (Zaznamek o novih ruskih šolskih knjigah) g. prof. O. Klemenčiča smo prinesli v 222. števil. „Slovenskega Naroda“. Tem vrsticam še dodamo opombo, da ima CCLIII. zvezek „Žurnala ministerstva narodnega prosvetščjenja“ dve recenziji, v katerih se prav prijazno govori o vrednosti imenovanih knjig.

— (Vabilo.) Pri veselici, kojo priredé Moziški diletantje na sv. Štefana dan, sviralala bode „Šmarska godba“. — Vsi rodoljubi, kojim se neso vabila doposlala, so k tej veselici uljudno vabljeni.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Peterburg 21. dec. „Novoje Vremja“ pravi, da se more vsled vojaških podatkov, katere navaja „Kölnische Zeitung“ nasproti „Ruskega Invalida“ članku, vsak ruski državljani mirnejega in varnejega čutiti, brez ozira na to, se li bode „Kölnische“ še kaj odgovarjalo ali pa ne.

Levov 20. decembra. „Czas“ svetuje Poljakom, naj v očigled pripravljajočim se dogodkom ohranijo mirno kri in se izogiblajo vsemu, kar bi se utegnulo zmatrati kot izzivanje ali hujskanje k vojni.

Linc 20. decembra. Porotniki so Kirchmajerja krivim proglasili in sodišče ga je obsodilo na 7 let teške ječe.

Budimpešta 20. decembra. Vsled velikega snega promet po vsem mestu zadržan. Brzojavna zveza s severno-vzhodnimi pokrajinami, zlasti s Sedmograškim pretrgana.

Berolin 20. decembra. „Kölnische Ztg.“ pričela vrsto člankov z naslovom: „Bulgarien und die orientalische Intrigue“. Prvi članek bavi se v jako sovražnem zmislu z Ferdinandom Koburškim.

Spominjajte se Ljubljanske dijaške in ljudske kuhinje pri igri in stavah, pri slovesnostih, oporokah in nepričakovanih dobitkih. (890—8)

Poslano.

Neustein-ove posladkorjene kri čisteče pile svete Elizabete,

skušeno in od znamenitih zdravnikov priporočano sredstvo proti zabasanju. — 1 škatljica à 15 pil 15 kr., 1 zavoje = 120 pil 1 gl. a. v. — **Pred ponarejanjem se jako svari.** — Pristine so samo, če ima vsaka škatljica rdeče tiskano našo protokolovalno varstveno znamko „Sveti Leopold“ in našo firmo lekarna „pri sv. Leopoldu“, Dunaj, mesto, Eeke der Spiegel- und Plankengasse. — V Ljubljani se dobivajo pri gosp. **lekarji G. Piccoli-ji.** (817—15)

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji (192—189)
za vse leto gl. 4.60; za pol leta gl. 2.30; za četrt leta gl. 1.15.

Tujci:

20. decembra:

Pri **Slonu**: Nastopil, Markuš z Dunaja. — Bedo iz Kanidže. — Muri iz Jezera. — Princ iz Pazina.
Pri **Maličih**: Siegert, Schick z Dunaja. — Klein iz Toplice. — Kuhs iz Celovca. — Mischlitz iz Radovljice. — Fritz, Mautner iz Trsta.
Pri **avstrijskem cesarji**: Zupan iz Kamnegorice. — Moschek iz Žabnice.
Pri **bavarskem dvoru**: Brodt z Dunaja.

Umrlji so v Ljubljani:

17. decembra: Marija Čik, mestna uboga, 76 let, Karlovska cesta 7, za oslabljenjem.
18. decembra: Jožefa Mikuš, ključarja žena, 66 let, sv. Petra cesta 43, za kapljo.
19. novembra: Anton Mišič, usnjarski pomočnik, 29 let, Študentovske ulice 9, za kozami.
20. novembra: Fran Bray, kornij, vojaški odpustnik, 23 let, za pljučno tuberkulozo.
21. novembra: Jožef Bernard, posestnik, 68 let, Marjin trg 4, za naduho.

V deželnej bolnici:

15. decembra: Jurij Logonder, pek, 28 let, za tuberkulozo. — Janez Gračar, gostač, 45 let, za vodenico.
18. novembra: Jernej Pernat, učitelj, 55 let, za pljučnico.
19. novembra: Miklavž Perdan, zidar, 54 let, za emfemom. — Fran Cajhen, rudar, 46 let, za plevritičnem eksudatom.
20. novembra: Urša Ploh, gostija, 84 let, za pljučnico.

Tržne cene v Ljubljani

dné 21. decembra t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	5 85	Špeh povojen, kgr.	60
Rež,	4 06	Surovo maslo,	90
Ječmen,	3 41	Jajce, jedno	3
Oves,	2 27	Mleko, liter	8
Ajda,	3 90	Goveje meso, kgr.	56
Proso,	3 74	Telečje	50
Koruza,	5 36	Svinjsko	50
Krompir,	2 48	Koštrunovo	32
Leča,	12	Pišanec	35
Grah,	13	Golob	18
Fižol,	11	Seno, 100 kilo	2 32
Maslo, kgr.	1	Slama,	1 96
Mast,	64	Drva, trda, 4 met.	6 50
Speh frišen,	54	„ mehka, „	4 15

Meteorologično poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
20. dec.	7. zjutraj	723.37 mm.	-0.2° C	sl. zah.	obl.	0.00 mm.
	2. pop.	725.72 mm.	2.0 C	sl. jz.	jas.	
	9. zvečer	726.52 mm.	-4.2 C	sl. jz.	jas.	

Srednja temperatura - 0.8°, za 1.2° nad normalom.

Dunajska borza

дне 21. decembra t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	gl. 77.60	gl. 76.90
Srebrna renta	80	79.25
Zlata renta	109.75	107.80
5% marcna renta	91.30	90.95
Akcije narodne banke	867	865
Kreditne akcije	270.30	268.60
London	126.95	127
Srebro	—	—
Napol.	10.06	10.07
C. kr. cekini	6.03	6.03
Nemške marke	62.30	62.37 1/2
4% državne srečke iz l. 1854	250 gl.	131 gl.
Državne srečke iz l. 1864	100	162
Ogerska zlata renta 4%	97	97
Ogerska papirna renta 5%	81	81
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	105	105
Dunava reg. srečke 5%	100 gl.	120
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	125	50
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	99	99
Kreditne srečke	100 gl.	177
Rudolfove srečke	10	19
Akcije anglo-avstr. banke	120	98
Tramway-društ. velj.	170 gl.	214

Bolezni želodca,

črev, jeter in žolča,

ozdravi **Lippmann-ov Karlsbadski šumeči prašek** po 3 do 4 tedenski rabi, pri nenavadnem nakupljenji **tolike** ali **napravljeni kisline** po 4 do 6 tedenski rabi. Raba zdravniško priporočena. — Dobiva se v škatljicah po 60 kr. in 2 gl. v lekarnah. (635—4)

Za Božične praznike

priporoča veliko izber

najfinejših sladčic,

kakor povitic, šarkelnov, orehovitih in makovih rožičkov (kifelcev), raznih družih finih pekarstev z rozinami in orehi, pekarstev iz lecta, marcipana, raznih sladčic za čaj i. t. d.

Ivana Föderl-a

pekarija sladčic (909—2)

v Lingarjevih ulicah v Ljubljani.

Štajersko vino

lastnega pridelka

dr. Jos. Waldherr-ja.

Kovačkovrško vino

(Schmitsberger)

v steklenicah.

1 liter	60 kr.
1/2 litra	32 „
1/4 „	18 „

Za vrnene steklenice se povrne:

Za 1 liter	8 kr.
„ 1/2 litra	6 „
„ 1/4 „	5 „

Zaloga:

v Beethovenovih ulicah št. 6, pri Petru Lassnik-u, Josipu Kordin-u, Viktorji Schiffer-ji, Edvardu Mahr-u, v Nemških ulicah št. 4. (901—8)

Dober zaslužek!

Solidne osebe iščemo za prodajo zakonito dovoljenih premijskih srečk in damo visoko provizijo, oziroma stalno plačo. (778—20)

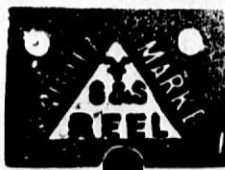
Hauptstädtische Wechselstuben-Gesellschaft.
Adler & Co., Budimpešta.

CACAO

in

ČOKOLADA

VICTOR

SCHMIDT & SÖHNE

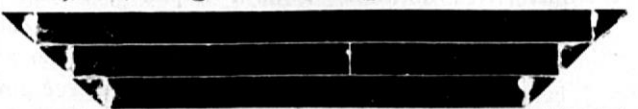
ki sta pri prvem Dunajskem razstavi kuhinjske umetnosti bili odlikovani z najvišjo odliko, častnim diplomom, sta pristni samo, če imata našo uradno registrovano varstveno znamko in firmo. (800—31)

Dobiva se pri vseh boljših trgovcih in prodajalcih delikates, v Ljubljani pri g. Petru Lassnik-u.

Razpošilja se v provincije proti poštnemu povzetju.

VICTOR SCHMIDT & SÖHNE,

c. kr. dež. opr. tovarnarji. Tovarna in centr. razpošiljalnica Dunaj, IV., Allegasse Nr. 48 (poleg juž. kolodvora).

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.